

WOJEWODA MAZOWIECKI

Warszawa, 21 grudnia 2018 r.

WNP-I.4131.214.2018.DK

Rada Gminy Jakubów
ul. Mińska 15
05-306 Jakubów

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 994, z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

załącznika do uchwały Nr XLIII/289/2018 Rady Gminy Jakubów z dnia 15 listopada 2018 r. w sprawie uchwalenia „Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków na terenie gminy Jakubów” w zakresie ustaleń § 1 ust. 2 pkt 7, w odniesieniu do sformułowania „(...) zainstalowany na koszt odbiorcy usług (...)” oraz § 28.

Uzasadnienie

Rada Gminy Jakubów w dniu 15 listopada 2018 r. podjęła uchwałę Nr XLIII/289/2018 w sprawie uchwalenia „Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków na terenie gminy Jakubów”.

W uchwale wskazano, że podstawę prawną do jej podjęcia stanowią przepisy art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 19 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2018 r. poz. 1152, z późn. zm.). Podjęcie uchwały nastąpiło po uzyskaniu pozytywnej opinii Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie.

W § 1 ust. 2 pkt 7 kwestionowanej uchwały Rada Gminy postanowiła wprowadzić definicję wodomierza głównego, zgodnie z którą należy przez to rozumieć przyrząd

pomiarowy mierzący ilość pobranej wody, znajdujący się na przyłączy wodociągowym, zainstalowany na koszt odbiorcy usług.

W tym miejscu należy zwrócić uwagę na definicję legalną przedmiotowego pojęcia zawartą w art. 2 pkt 19 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, zgodnie z którą wodomierz główny to przyrząd pomiarowy mierzący ilość pobranej wody, znajdujący się na każdym przyłączy wodociągowym.

Zgodnie z dominującą tendencją w orzecznictwie sądowym, w aktach prawa miejscowego nie powtarza się, ani nie modyfikuje przepisów aktów wyższego rzędu, ponieważ stanowi to nieuprawnioną ingerencję w kompetencje ustawodawcy. Należy podkreślić, że *„(...) artykuł 19 ust. 2 ustawy nie przyznaje również organowi uchwalającemu regulamin doprowadzania wody i odprowadzania ścieków prawa do definiowania jakichkolwiek pojęć związanych z gospodarką wodną i ściekową (...) W orzecznictwie ugruntowany jest też pogląd o niedopuszczalności powtarzania w akcie prawa miejscowego postanowień ustaw lub ich modyfikacji (zob. wyrok NSA z dnia 8 kwietnia 2008 r., II OSK 370/07)”. Taki pogląd wyraził m.in. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 14 marca 2018 r. VIII SA/Wa 896/17.*

Niezależnie od powyższego, zgodnie z art. 15 ust. 3 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, koszty nabycia, **zainstalowania** i utrzymania wodomierza głównego **ponosi przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne (...)**.

Jak wnika z poczynionych uwag, rada gminy, po pierwsze, dokonała nieuprawnionej modyfikacji przepisu ustawowego, a po drugie dokonała rozdziału kosztów we wskazanym powyżej zakresie w sposób sprzeczny z przepisami ustawy.

W § 28 tejże uchwały postanowiono, że koszty nabycia, zainstalowania i utrzymania wodomierza głównego, wodomierza dodatkowego ponosi odbiorca usług.

Zgodnie z art. 27 ust. 6 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, w rozliczeniach ilości odprowadzonych ścieków ilość bezpowrotnie zużytej wody uwzględnia się wyłącznie w przypadkach, gdy wielkość jej zużycia na ten cel ustalona jest na podstawie dodatkowego wodomierza zainstalowanego na koszt odbiorcy usług.

Jak wynika z cytowanego przepisu, brak podstaw do obciążania kosztami nabycia i utrzymania wodomierza dodatkowego, skoro przepis mówi wyłącznie o koszcie instalacji wodomierza dodatkowego ponoszonego przez odbiorcę usług.

O kosztach związanych z nabywaniem, zainstalowaniem i utrzymaniem wodomierza głównego była mowa powyżej na gruncie art. 15 ust. 3 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Obciążenie odbiorcy usług kosztami w przedmiotowym zakresie jest niedopuszczalne.

Co prawda, jak wynika z przytoczonego art. 27 ust. 6 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, istnieje możliwość obciążenia odbiorcy usług kosztami instalacji wodomierza dodatkowego, jednakże konieczność stwierdzenia nieważności pozostałych zapisów § 28 powoduje, że nie istnieje możliwość utrzymania w mocy zapisów w kształcie pozwalającym na zachowanie tej zasady.

Niezależnie od powyższego, wspomniana regulacja wynika z przepisów ustawy, a zatem powtórzenie jej w akcie prawa miejscowego jest zbędne z punktu zasad techniki prawodawczej.

Mając na uwadze powyższe, stwierdzenie nieważności załącznika do przedmiotowej uchwały Rady Gminy Jakubów, we wskazanej w petitum części, jest w pełni uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze Gminie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, wnoszona za pośrednictwem organu, który skarżone orzeczenie wydał.

Informuję, że rozstrzygnięcie nadzorcze wstrzymuje wykonanie uchwały z mocy prawa, w części objętej orzeczeniem, z dniem jego doręczenia.

WOJEWODA MAZOWIECKI

Zdzisław Szipiera